



ANY V.

REUS, 15 DE JULIOL DE 1924

NUM. 108.

## LES ESCOLES DEL "CENTRE DE LECTURA"

Pròxims a entrar en el curs acadèmic de 1924-25 se planteja, com cada any en aquest temps, en nostre entitat, el problema del pla d'ensenyaments a desenrotllar i l'organització que deu donar-se a les nostres Escoles. Hi ha qui opina que aquestes deuen dedicar-se exclusivament a l'ensenyança d'assignatures de grau superior i de caràcter pràctic per als artistes i artesans, i hi ha qui sosté que deuen perseverar en l'orientació que venen seguint des del seu començament, o sigui que a l'ensenyament que les ensenyances de grau superior, deuen donar-se les que proporcionen als deixebles el complement de coneixements de les assignatures bàsiques tals com gramàtica, aritmètica, geografia especialitzada, dibuix, etc. Nosaltres compartim el criteri d'aquest darrers perquè totes les esmentades assignatures, així com les d'idiomes, francès i anglès, teneduria de llibres, mecanografia i tall i confecció, han tingut un èxit extraordinari, tan pel número de deixebles que han reunit com pels excel·lents resultats obtinguts.

L'experiència ha vingut a demostrar que interessa molt més als nostres consocis

que'ls seus fills es perfeccionin en les assignatures elementals i de comerç que no pas la pròpia adquisició de nous coneixements que'ls podrien ésser profitosos en l'exercici de llurs professions. Es trist el dir-ho, però és així.

No hem d'oblidar que'l desig de convertir les nostres Escoles en una més o menys important escola industrial, és cosa vella. Abans de donar terme a la construcció del casal del CENTRE es varen entaular negociacions amb la Mancomunitat de Catalunya per si es podia arribar a un acord amb ella per a establir en el nostre edifici un taller de pre-aprenentatge. Van fracassar aquelles gestions, i llavors el CENTRE, volguent reixir en els seus propòsits pel seu propi esforç, va organitzar unes ensenyances de teoria de teixits propies per a contramestres, ensenyances que va pendre al seu càrrec un professor tan expert i un home tan entusiasta i abnegat com el senyor Anton Pascual. En començar-se el curs, els deixebles no cabien a l'aula, però poc a poc, avui faltant-ne un, demà quatre, el Sr. Pascual es quedà explicant davant de quatre dependents de la seva fàbrica.

Més tart es repetí l'assaig amb altres ensenyaments de caràcter tècnic i s'obtingué el mateix resultat.

Si els cassos esmentats no abastessin a demostrar el poc afany de cultura que sent la nostra gent, podríem retreure el malograda esforç dels cursets donats els dos darrers anys. Tot ens indueix, doncs, a creure, que no poden suprimir-se les assignatures que formen la base del nostre pla d'ensenyament, ja que sense elles és molt probable que les Escoles no poguessin funcionar per manca de matrícula. Però de la mateixa manera que no som partidaris de suprimir res de lo que'ls socis i llurs fills estimen i aprofiten, serem entusiastes defensors de que's posin a contribució tots els sacrificis per a aconseguir arrelar en el CENTRE ensenyaments tècnics dedicats als nostres artesans. Perseverants en el nostre propòsit exposats abastament en una tanda d'articles inserits en els números d'aquesta REVISTA corresponents a l'any 1920, intentariem de nou l'assoliment del nostre

ideal per camins diversos als seguits fins ara. En lloc d'obrir matrícula per a una assignatura determinada sense tenir cap impressió que'ns permetés confiar en deixebles, ens dirigiríem als diversos gremis d'obrers, i també als de patrons, i'ls hi oferiríem organitzar les ensenyances especialitzades que ells creguessin necessàries i per a les quals oferissin un número de deixebles que fos garantia de que la matrícula no quedaria deserta. Si aquesta gestió no donés resultat, faríem encara una darrera temptativa: cridaríem directament a tots els obrers i patrons d'un ofici determinat; els hi exposaríem la conveniència d'organitzar un curset de poques conferències, a càrrec de professor apte, en el que hi poguessin trobar allissonaments profitosos, i si ni així aconseguíem veure'ns escoltats, renunciariem per ara i tant a ser més papistes que'l Papa, en espera de que vinguessin noves promocions més ben disposades a adquirir la cultura necessària per al floreixement de les nostres arts aplicades.

CLAUDI MUNTANYA



## AQUEST POMELL DE FLORS I BESOS

*Besada sobre besada  
eixes flors vaig pomellant,  
i a cada flô una lligada  
amb un nou bes vaig deixant.*

*La lliga que us hi he posada  
del cor ha anat desfilant,  
escorrent-se, com rosada,  
sobre'l pomell degotant.*

*I amb una doble besada  
un himne d'amor radiant  
mon ànima li ha brindada  
i us afrena enamorada  
coll-lligat amb aquest cant.*

ARTUR J. PALAU XIMENES